

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

MIZAR PLUS s. r. o., IČO 29059071
sídlem Podnikatelská 569, Praha 9
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Peterkou
sídlem Dlouhá 705/16, Praha 1

proti

žalovanému:

Odvolací
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

finanční

ředitelství

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2023, č. j. 18046/23/5300-21442-711458,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl dle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu odvolání proti dodatečným platebním výměrům ze dne 27. 5. 2021, č. j. 4988296/21/2009-52522-112018, č. j. 4989243/21/2009-52522-112018, č. j. 4989361/21/2009-52522-112018, č. j. 4989428/21/2009-52522-112018 a č. j. 4989488/21/2009-52522-112018, kterými Finanční úřad pro hlavní město Prahu žalobci doměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen až říjen 2018 v celkové výši 449 261 Kč a stanovil penále v celkové výši 89 850 Kč.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce v podané žalobě uvádí (citováno v originálním znění včetně překlepů):

„Napadené rozhodnutí je nezákonné, když rozhodnutím žalovaný neprokázal porušení zákona, kterých se měl dopustit žalobce. Ve svých rozhodnutích se žalovaný explicitně věnuje údajnému porušení zákona na straně jiných subjektů než je žalobce. Správní orgán prvního stupně nesprávně posoudil porušení zákona na straně žalobce a vydal shora citované platební výměry za situace, kdy neprokázal skutkový stav, se kterým však nadále pracuje ve svém rozhodnutí. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak bez dalšího převzal i odvolací orgán a vydal napadené rozhodnutí. spočívající v nesprávném posouzení povinnosti žalobce vrátit poskytnutou dotaci na projekt s názvem „Podpora biotopu kuřky obecné obnovou malé vodní nádrže v EVL Tuří“, když uzavřel, že kontrolou podmínek čerpání peněžních prostředků poskytnutých Ministerstvem životního prostředí na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. 115D122004188/2 ze dne 27. 11. 2014 bylo zjištěno porušení rozpočtové kázně. Dle ust. § 147 odst. 4 Platební výměry pak byly vydány na základě výsledku daňové kontroly, kdy se za odůvodnění se považuje zpráva o daňové kontrole č. j. Č. j.: 1027392/21/2809-60564-609223 ze dne 7.5.2021. Povinnosti zjistit skutkový stav rozsahu potřebném pro rozhodnutí však správní orgán prvního stupně nedostál.

Žalobce v rámci odvolacího řízení mimo jiné namítal, že žalobci je kladeno z vinu údajná pochybení jiných subjektů. Žalobce je toho názoru, že žalovaný neprokázal žádné pochybení žalobce. Zejména pak správní orgán prvního stupně a návazně žalovaný neprokázal, že by žalobce nesplnil své povinnosti vyplývající ze smlouvy uzavřené se společností IPODEC, tedy úklidové práce. Toto tvrzení o nerealizaci úklidových prací je pak základem pro rozhodnutí v této věci. Do dnešního dne však žalovaný nevysvětlil, jak by se mělo prokázat provedení úklidových prací po dvou letech od jejich fyzického provedení. Za takové situace je pak rozhodnutí o ukončení kontroly a veškerá další rozhodnutí obsahově navazující včetně napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelná, a tedy je nepochybně porušenou právo daňového subjektu na spravedlivý proces zaručené mu ústavním pořádkem ČR.

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

Dále údajná zjištěná pochybení na straně spolupracujících subjektů s žalobcem jsou pak bez dalšího kladena zásadně k tíži žalobce, aniž by bylo vysvětleno, co k takovému postupu žalovaného vedlo. Je rovněž třeba připomenout, že již správní orgán prvního stupně vyslovil zjištění, že žalobce se svým jednáním žádného pochybení nedopustil, neboť splnil podle zákona o DPH veškeré podmínky pro zákonný odpočet DPH za kontrolované období. Přesto však velmi krkolomnou a z pohledu žalobce nezákonnou a důkazy nepodloženou konstrukcí o porušení zákona o DPH, však žalovaný sankcionuje žalobce. Žalobce je tak přesvědčen, že ani žalovaný ani správní orgán I. stupně nezjistili skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Naopak žalobce zatěžuje zajištěním důkazu (provedení úklidových prací 2 roky před prováděnou kontrolou) o němž sám ví, že jej jinak, než žalobcem předloženým způsobem již nebylo možno předložit v době rozhodování žalovaného.

Žalobce pak poukazuje na svá vyjádření založená ve spise žalovaného, a to zejména odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 25.6.2021, vyjádření žalobce ze dne 15.8.2022, kde se konkrétně vyjadřuje ke konkrétním tvrzením žalovaného.

Žalobce je přesvědčen, že se nedopustil ničeho, co by mělo mít za následek jeho sankcionování. Žalobce má za to, že přístup žalovaného je ryze formalistický a nezohledňuje skutkový stav a nevypověděl se se všemi námitkami.“

3. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popírá oprávněnost podané žaloby a k vlastnímu meritu shrnuje argumentaci, již zaujal v napadeném rozhodnutí.
5. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
- 6.

III.

Posouzení žaloby

7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Ve věci se dne 22. 1. 2024 konalo ústní jednání, při němž obě strany setrvaly na svých dosavadních návrzích a argumentech. Na dotaz předsedy senátu obě strany výslovně uvedly, že nemají důkazních návrhů.
9. Žaloba není důvodná.
10. Předně k odkazu žalobce na jeho námitky uplatněné v jeho podáních v daňovém řízení (cit.: „Žalobce pak poukazuje na svá vyjádření založená ve spise žalovaného, a to zejména odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 25. 6. 2021, vyjádření žalobce ze dne 15. 8. 2022, kde se konkrétně vyjadřuje ke konkrétním tvrzením žalovaného.“) soud konstatuje, že pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, resp. jiná podání a přípisy, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, ale nemá pravomoc na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v odkazovaných podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby. Za žalobní bod tak nelze považovat odkaz žalobce na obsah jiného podání (např. odvolání či jiného podání v rámci správního řízení, žaloby v jiném soudním řízení apod.); tam, kde takto formulovaný „žalobní bod“ soud přezkoumá, zatíží řízení vadou, která má vliv na zákonnost jeho rozhodnutí (viz četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 21. 9. 2006, č. j. 8 As 15/2005-70; ze dne 24. 7. 2007, č. j. 2 Afs 194/2006-52; ze dne 24. 1. 2008, č. j. 9 Afs 103/2007-45; ze dne 30. 9. 2009, č. j. 8 As 53/2008-93; ze dne 25. 6. 2010, č. j. 5 Afs 91/2009-123; ze dne 20. 7. 2010, č. j. 8 As 65/2009-111; ze dne 30. 11. 2011, č. j. 5 As 5/2011-68; ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36; ze dne 23. 1. 2014, č. j. 9 Afs 46/2013-26; ze dne 29. 4. 2014, č. j. 6 As 128/2013-37; ze dne 27. 8. 2014, č. j. 3 As 121/2013-40).

11. Na základě právě uvedeného se tak soud nemohl jakkoli věcně zabývat odkazem žalobce na jeho podání učiněná v daňovém řízení.
12. První žalobní bod, který žalobce v žalobě uplatnil, pokládá soud za mimoběžný, neboť se nevztahuje k předmětu řízení. Porušení rozpočtové kázně ve vztahu k dotaci na projekt s názvem „Podpora biotopu kuňky obecné obnovou malé vodní nádrže v EVL Tuří“ nemá vůbec žádnou souvislost s předmětem tohoto soudního řízení, nijak se nedotýká problematiky doměření daně z přidané hodnoty žalobci.
13. Jako mimoběžný musí soud hodnotit i žalobní bod mířící na vadnost závěrů žalovaného o neprokázání realizace úklidových prací, tedy neplnění povinnosti vyplývající ze smlouvy uzavřené se společností IPODEC. Takto sice věc hodnotil správce daně prvního stupně, avšak v odvolací fázi došlo k zásadnímu posunu v hodnocení skutkového stavu a v jeho právním posouzení. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že žalobce splnil hmotněprávní a formální podmínky na odpočet daně z přidané hodnoty, ale odepřel mu tento nárok z důvodu zapojení do podvodného řetězce na pozici broker (tj. subjekt, který si po státu nárokuje nadměrný odpočet a čerpá tak výhody plynoucí z podvodného řetězce). Předmětem soudního přezkumu tak je účast žalobce na podvodu na dani, nikoli – jak se snaží posunout – neprokázání uskutečnění zdanitelného plnění.
14. Zbývající žalobní body se sice předmětu řízení dotýkají, avšak jsou velmi obecné. Jedná se o žalobní body vytýkající jednak nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a jednak nedostatečné hodnocení skutkového stavu. Míra obecnosti těchto námitek bez jakéhokoli konkrétnějšího ukotvení a usouvztažnění neumožňuje soudu reagovat jinak než v obdobné míře obecnosti. Proto soud konstatuje, že po prostudování daňového spisu a zejména obsahu napadeného rozhodnutí neshledal ničeho, co by nasvědčovalo ať již nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nebo nedostatečnému zjištění skutkového stavu. Napadeného rozhodnutí zachycuje podrobné a logicky soudržné úvahy, na jejichž základě dospěl žalovaný ke svým závěrům, i reakci na žalobcovy námitky.
15. K tomu soud připomíná ustálenou judikaturu správních soudů, podle které rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů. Je to totiž právě žalobce, kdo se

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Soud pak podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině. Soud totiž není oprávněn a rovněž ani povinen na žalobní body jakkoliv usuzovat nebo je dovozovat. V případě, že by tak soud učinil, došlo by k narušení jeho nezávislosti a nestrannosti. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, ve kterém konstatoval, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“*.

16. Zdejší soud rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, ve kterém judikoval, že pro řízení o přezkoumání správního rozhodnutí soudem platí dispoziční zásada [§ 71 odst. 1 písm. d) a § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.], a proto obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. ledna 2024

Milan Tauber v.r.

předseda senátu

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.